

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 11 objavljen dana 26 rujan 2013

MIRNA SNAGA TRADICIONALNE MISE

Dok brojni protivnici tradicionalne mise pokušavaju iskoristiti novi pontifikat kako bi ponovno potaknuli liturgijski rat, u kojem je najgori napad bio slučaj kada je Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života zabranila braci franjevcima od Bezgrešne da slave izvanredni oblik rimskog obreda, posvuda u svijetu širi se utjecaj ucinaka motuproprija Benedikta XVI.

Ovoga su ljeta nove osobne župe - u kojima je tradicionalna liturgija vlastit oblik liturgije - iznikle u Sjedinjenim Državama i Australiji u razdoblju u kojem su brojni novi svećenici, od Hrvatske do Paragvaja, odlucili slaviti svoju mladu misu u izvanrednom obliku rimskog obreda. U Parizu se, i to je tema našega ovomjesečnog newslettera, održalo osobito hodočašće jer je citava jedna pariška župa "Summorum Pontificum" otišla u katedralu Notre-Dame kako bi prisustvovala na svečanoj misi slavljennoj prema misalu blaženog Ivana XXIII. Ta je činjenica značajna zato što od Koncila nijedan pariški nadbiskup nije pokazao osobitu privrženost prema tridentskoj liturgiji.

Image

HODOČAŠĆE ŽUPE SV. EUGENA U PARIŠKU KATEDRALU NOTRE-DAME

U srijedu 29. svibnja 2013. župljani pariške župe sv. Eugena i Cecilije (Saint-Eugène - Sainte-Cécile) hodočastili su u Katedralu Notre-Dame povodom 850. godišnjice podizanja te katedrale. Duga povorka koja je krenula iz Crkve sv. Eugena u 19 sati prošla je kroz sjeverni portal Katedrale oko 20 sati. Mnogi su se vjernici u tom trenutku pridružili onima iz procesije. A u 20 sati i 15 minuta župnik župe sv. Eugena slavio je na glavnom oltaru (Pietà) svečanu tradicionalnu misu. Župa sv. Eugena i Cecilije dugo je vremena bila osobna župa gotovo ispred svoga vremena. Još od 1989. ondje se svakoga dana slavi misa u oba rimska liturgijska oblika (u to se doba govorilo "u oba obreda"). Tijekom devet godina imala je dva župnika *in solidum*: jednoga za tradicionalnu, a drugoga za novu misu. Danas je ondje samo jedan župnik kojemu pomaže vikar kako bi se i dalje mogla slaviti misa u oba oblika. U praksi gotovo svi koji redovito dolaze u župu - vjernici, katekumeni i ministranti - to cine zbog izvanrednog oblika rimskog obreda. Ondje se događaju mnogi slučajevi obracenja i povratka vjeri zahvaljujući tradicionalnoj misi. Župa je, napose, jedna od najvećih izvora zvanja pariške biskupije (više od trideset svećeničkih i redovničkih zvanja u svega devet godina službe dvaju župnika *in solidum*), koja zvanjima opskrbljuje zajednice pod komisijom Ecclesia Dei, kao i one dijecezanske i redovničke. Napokon, Crkva sv. Eugena ima povlasticu što na njezinoj nedjeljnoj župnoj misi u 11 sati pjeva jedan od najboljih gregorijanskih i polifonijskih zborova u Francuskoj - Schola Sainte Cécile [1]. Za svoje župljane, kao i za vjernike u prolazu, Sveti Eugen u svakom je smislu tradicionalna župa, koja usto ima i posve misionarsku snagu takvoga mjesta.

Sve se to 29. svibnja moglo primijetiti i u katedrali: vrlo lijep obred, glazba visoke kvalitete, brojni vjernici i svećenici koji jasno govore i pobožno mole. Tijekom svoje propovijedi, dan nakon legalizacije istospolnog braka, vlc. patrick Faure, župnik župe sv. Eugena, pozvao je svoje župljane da "vole Francusku" nadnaravnom ljubavlju unatoc, ali i poradi, zločina kojima se u institucijama te zemlje krše naravni zakon i Božja prava. Evo što je rekao: "Nije na zemaljskoj domovini da sama odlučuje, putem zakona ili po potrebi i u parlamentu, tko ima pravo živjeti, a tko ne, tko ima pravo poznavati svoje korijene, a tko nema. Legalizacijom pobacaja, a od danas i legalizacijom istospolnih brakova, prije ili kasnije neminovno se stiže do umjetnog stvaranja djece, pri čemu francuski zakonodavci grade zemaljsku domovinu na ubojstvima i povredi najmanjih među sobom. No ovdje, u katedrali Notre-Dame, molitvena bdijenja za život okupljaju vjernike iz cijele regije Île-de-France koji mole Boga za milost da ustrajno, energično i dostojno vode bitku za Život. Upravo ovdje postajemo svjesni - baš ovih dana - da Božja ljubav za Francusku, za njezine vrijednosti i njezinu slobodu, posve konkretno znaci jednaku ljubav za svu njezinu djecu, uključujući i najslabije i njihovo pravo na život i korijene."

Ovo slavlje, čije divne fotografije svakako vrijedi pogledati, ostavilo je dubok dojam na sve koji su u njemu prisustvovali, kao i na one, poput turista i sakristana katedrale, koji su im se iz znatiželje pridružili. I upravo na taj način - mirno i spokojno, ali svecano - tradicionalnoj se liturgiji iznova vraća pravo građanstva u najvećim građevinama kršćanstva i dušama vjernika.

[1] Članovi zbora Schola Sainte Cécile pohodit će Rim 25. i 26. listopada u sklopu međunarodnog hodočašća Summorum Pontificum i pjevati misu koju će slaviti mons. Athanasius Schneider u Crkvi Santa Trinita dei Pellegrini i na pontifikalnoj misi koju će slaviti kardinal Castrillón Hoyos u Bazilici svetog Petra, a koja se podudara sa 61. obljetnicom njegova svećeničkog redjenja.